

«Եկե՛ք ինձ, բոլոր հոգևածներ ու բեռնավորվածներ»:

Մատթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հունիս 2025, N5 (169)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻ ՀԱՎԱՏՔԻ ԶՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հունիս, 2025թ., N5, (169)
Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Վրեժ եղբայր

Մի կասկածի՞ր Աստծո սիրո վրա 1

Ալեքսանդր Բայնեցկի

Ազատվել սմարթֆոնից 4

Նիկոլայ Ուսաչի վկայությունը 7

Վկայությունները Ձեյթունի տարածքից 10

Սևանից Նորիկ եղբոր վկայությունը 15

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք
ազդեթել, որ թերթի միջոցով տարածվի
Ավետարանի Բարի Լույրը, ու ցանկանանք
ձշմարտության մեծությամբ, որպեսզի
մարդիկ դառնան Աստծուն և Հավիտե-
նական Կյանքի ունենալու:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք
ձեր դիտողությունները, առաջար-
կությունները ու միտքափոխությունները
ուղարկել խմբագրության: Մենք սիրով
հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:
Էլ. հասցե՝ info@barilur.org

ՄԻ ԿԱՍԿԱԾԻՐ ԱՍՏԾՈՒ

ՄԻՐՈ ՎՐԱ

Միրելիներ, Սուրբ Հոգին մեզ հայտնություն է տալիս, երբ մենք պաշտում ենք իրական ու կենդանի Աստծուն: Մենք կրոնավոր հավատացյալներ չենք, որ մեր խղճմտանքը հանգստացնենք ինչ-որ ծեսեր կատարելով: Եթե Աստծո հետ չկա կապ, չկա մտերմություն, չկա հաղորդակցություն Սուրբ Հոգու հետ, ամեն ինչ վերածվում է կրոնի: Ամենամեծ արգելքներից մեկը կրոնն է: Կաթոլիկներն ավելի կրոնավոր են, քան՝ ուղղափառ կամ առաքելական եկեղեցիների հետևորդները: Եվ նրանց սրբության չափանիշը «Հայր մեր» աղոթքն ասելու թիվն է... մենք օրը քա՛նի անգամ ենք ասում այդ աղոթքը, ենթադրենք տասը, իսկ նրանք ասում են, որ օրը հիսուն անգամ են կրկնում այն և որպես հանդիմանություն մեզ ասում էին. «Հիմա հավատացյալը ես եմ, թե՛ դու»: Զգուշացեք, որ հակառա-

կորդը ձեզ հանկարծ այդ փակուղում չմտցնի: Ուր ուզում եք եղեք, ինչով ուզում եք զբաղված եղեք. Սուրբ Հոգով փնտրեք Աստծո երեսը և Նրա Խոսքի հայտնությունը ձեր կյանքում:

Ես հիմա ուզում եմ Սուրբ Գրքից ցույց տալ այդ հանդիպման ճանապարհը:

Բոլորս էլ աղոթում ենք, բայց որն է Աստծո հետ շփման, հաղորդակցության ճանապարհը ոչ միայն այսօր, այլ ամեն օր: «*Վասն զի Քրիստոս Յիսուսի քով ոչ թլփատությունը բանի մը կարող է, ոչ ալ անթլփատությունը, հապա հաւատքը, որ սիրով ի գործ կը դրուի*» (Գաղ. 5:6): Միրելիներ, որպեսզի ավելի պարզ լինի, ասեմ որ այս հատվածում նշված «թլպատությունն ու անթլպատությունը» այժմեան կարելիների ու չի կարելիների ցուցակներն են: Հիմա տեսեք, թե դուք ի՞նչ ճանապարհով եք

մոտենում Աստծուն... Սուրբ Գիրքը մեզ ասում է, որ ցուցակներով չէ Աստծուն մոտենալու ճանապարհը, այլ «...*հապա հաւատքը, որ սիրով ի գործ կը դրուի*»: Որպես վերը նշվածի հաստատում, կարդանք Մարկ. 10:17-22 համարները: Այս մարդը ոչ մի վատ բան չէր ուզում, ուղղակի հարցնում էր. «Ի՞նչ անեմ»: Եվ երբ Հիսուսը նշեց պատվիրանները՝ նա ասեց. «*Վարդապետ, ատոնք ամէնը մանկութենէս ի վեր պահեք եմ*»: Գրված է, որ Հիսուսը սիրեց նրան, սակայն ասաց. «*Մէկ բան պակաս է քեզի. գնա ունեցածդ ծախէ և տուր աղքատներուն, ու երկինքը գանձ պիտի ունենաս, և խաչը վերցուր ու եկուր իմ ետևէս*: Եւ անհկա այս խօսքին համար խոժոռելով՝ տրտմած գրնաց, վասն զի շատ սուսցուածք ունէր: Եւ Յիսուս իր բոլորտիքը նայելով՝ ըսաւ իր աշակերտներուն, Ո՛րչափ դժուար է անոնց որ հարստութիւն ունին Աստուծոյ թագաւորութիւնը մտնել: Եւ աշակերտները զարմացեր էին ա-

նոր խօսքերուն վրայ. բայց Յիսուս նորէն պատասխան տալով՝ անոնց ըսաւ, Որդեակներ, ո՛րչափ դժուար է իրենց հարըստութեան յուսացողներուն Աստուծոյ թագաւորութիւնը մտնել»: Շատ կարևոր է տեսնել արգելքը: Ոմանց թվում է, թե արգելքը ունեցվածքն է, բայց դա այդպես չէ: Ես նորից եմ ուզում ընդգծել այն հատվածը, որը ցույց է տալիս արգելքը. «*ո՛րչափ դժուար է իրենց հարստութեան յուսացողներուն Աստուծոյ թագաւորութիւնը մտնել*»: Դժվար է մըտնել այն մարդին, ով ապավինում է իր հարստությանը: Մեղքը հարստությունը չէ, այլ՝ հարըստությանը հուսալ, ապավինել որպես կյանքի փրկություն:

Մեղքը դա մեռած հավատքըն է, այդ մեռած հավատքը պետք է փոխվի, այն պետք է բժշկվի: Եվ այսօր այդ հավատքի բժշկությունը կատարվում է Սուրբ Գրքի հետևյալ խոսքերով. «*Ճանաչեք ճշմարտությունը և այդ ճշմարտությունը ձեզ կազատի*»: Տեր Հիսուսն այդպես

աղոթք արեց և այդ աղոթքի իրականացումը մենք տեսնում ենք. «Սրբէ զանոնք քու ճշմարտութիւնովդ. քու խօսքդ ճշմարտութիւն է» (Հովհ. 17:17): Պետք է նայել ցուցակներին, պետք է նայել Աստծո խոստումներին ու հավատալ դրանց:

Հաջորդ հատվածը, որ ուզում եմ մեջբերել, Ղուկ. 7:36-50 համարներն են և որպեսզի ամբողջական չմեջբերեմ, նշեմ որ անառակ կինը արցունքներով թրջում էր Տիրոջ ոտքերը և իր մազերով՝ սրբում ու համբուրում: Այս կինը ոչինչ էր խոսում, որովհետև արդարանալու տեղ չունեիր...նա հասկանում էր իր ով լինելը և հասկանում էր, որ Սրբի ոտքերն է ընկել: Կարող է ինքն այդքան գիտություն չունեիր, բայց հոգին հասկանում էր, որ դիմացինը Տերն է: Չնայած՝ այս կինը լուռ էր, բայց Տերը հոգիներ քննողն է և հասկանում էր, թե ինչ սրտով է նա եկել Իր առջև: Իսկ այ փարիսեցիները դժվար էին տանում այս երևույթը և իրենք իրենց մեջ մտածում էին.

«Ասիկա եթէ մարգարէ ըլլար, պիտի գիտնար թէ ո՞վ և ի՞նչպէս կին է իրեն դպչողը, վասն զի մեղաւոր է»: Տերը տեսնում էր տան տիրոջ խորհուրդները և դրա համար էլ ասաց. «Կը տեսնե՞ս այս կինը. ես քու տունդ մտայ, դուն ոտքերուս ջուր չտուիր, բայց ասիկա իր արցունքովը ոտքերս թրջեց, և իր մազերովը սրբեց: Դուն ինծի համբոյր մը չտուիր, բայց ասիկա հոս մօնելէս ի վեր ոտքերս համբուրելէն չդադարեցաւ: Դուն իմ գլուխս ձէթով չօծեցիր, բայց ասիկա իմ ոտքերս անուշահոտ իւղով օծեց: Ասոր համար կ'ըսեմ քեզի, Ներուած են ասոր շատ մեղքերը, վասն զի շատ սիրեց. բայց որո՞ւ որ քիչ կը ներուի, անիկա քիչ կը սիրէ. Ու ըսաւ անոր, Բո՛ւ մեղքերդ ներուած են»: Այդ կինը ոչ մի բառ չարտասանեց, բայց նրա հոգու շփումը Տիրոջ հետ տվեց իր արդյունքը. «Բո՛ւ հաւատքդ քեզ փրկեց, գնա խաղաղութեամբ»:

**Վրեժ եղբայր,
շարունակելի**

ԱԶԱՏՎԵԼ ՍՄԱՐԹՖՈՆԻՑ

«Այն ատեն Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ, եթէ մէկը իմ ետեւէս գալ կ'ուզէ, թող իր անձը ուրանայ և իր խաչը վերցնէ ու իմ ետեւէս գայ: Վասն զի ով որ կ'ուզէ իր անձը ապրեցնել, պիտի կորսնցնէ զանիկա. և ով որ ինծի համար իր անձը կը կորսնցնէ, պիտի գտնէ զանիկա: Քանզի ի՞նչ կը շահի մարդ մը՝ եթէ բոլոր աշխարհը վաստկի և իր անձը կորսնցնէ, կամ իր անձին համար ի՞նչ ազատչէք պիտի տայ մարդ (Մատթ. 16:24):

Տերը գիտեր, որ ժամանակի ընթացքում Իր աշակերտները պիտի հանդիպեն զանազան խնդիրների, դրա համար էլ, սիրելով զինեց նրանց:

Սմարթֆոնի խնդիրը հոգեվոր ոլորտի խնդիր է: Սմարթֆոնն ավելի ընդգծում է այն ամենը, ինչով լցված է մարդու սիրտը: Դրա համար էլ շատ կարևոր է, թե ինչով են լցված մեր սրտերը: Մի քանի կոնկրետ ճշմարտություններ նշեմ Սուրբ

գրքից: Առաջինը՝ Հիսուսին տրվեք առավելությունը – Ինչո՞ւ ենք մենք հայտնվում զանազան փորձությունների մեջ: Պատճառն այն է, որ կոնկրետ ինչ-որ բանում մենք տեսնում ենք ավելի կարևոր մի բան, քան Հիսուսն է: Չէ՞ որ Հիսուսն ասեց. *«Եթէ մէկը իմ ետեւէս գալ կ'ուզէ, թող իր անձը ուրանայ...»*: Կայացրու քո որոշումը, Հիսուսին հետևելը պահանջում է կատարյալ նրվիրում: Ահա թե ինչու, երբ մենք

մկրտում ենք որևէ մեկին՝ ընկղմում ենք ջրի մեջ: Դա խորհրդանշում է, որ մարդը մեռնում է իր նախկին կյանքի համար: Դա մարդու նախկին կյանքի մահն է, որպեսզի ապրի Հիսուս Քրիստոսի համար:

Նախկինում, երբ տեխնոլոգիաներն այսքան զարգացած չէին, հավատացյալի երկակի կյանքով ապրելն այդքան տեսանելի չէր: Այսօր, եթե մարդը երկակի կյանք է ապրում, նրան աշխարհի տարբեր հնարավորությունների հզոր փոթորիկը շատ արագ ձգում, տանում է:

Ժամանակակից տեխնոլոգիաներն ուղղակի դուրս են բերում այն ամենը, ինչ կա մարդու հոգում և մեծացնում են մեր մեջ ճոճման անկյունում հայտնվելու հաճախականությունը: Մեղավորությունը նույնն է, ուղղակի այսօր շատ ավելի տեսանելի է դարձել մարդու ճոճվելը մեղքի ու արդարության միջև: Երբ անձն ապրում է իր համար, մեղքի կրքի մեջ խորանալը պարարտանում է: Դրա համար,

հոգևոր կյանքում, հաղթանակը հնարավոր է միայն մի պարագայում. սկզբունքորեն հրաժարվել մեղքից:

Երկրորդ՝ Հիսուսին տրամադրեք ձեր ժամանակն ու ուշադրությունը: Հասկացեք մի բան, որ եթե ամեն օր դուք գիտակցաբար չտրամադրեք ձեր անձը Հիսուսին, այդ մասին է ասում Տերը... *«Եթե մեկը իմ ետևէս գալ կ'ուզէ, թող իր անձը ուրանայ և իր խաչը վերցնէ ու իմ ետևէս գալ»*: Այսինքն, փնտրիր Իմ կամքը, քո կյանքում: Ղուկասի ավետարանի այս նույն հատվածում կա ևս մի շատ կարևոր արտահայտություն՝ «ամեն օր» . *«Եւ ամէնուն կ'ըսէր, Եթե մեկը կ'ուզէ իմ ետևէս գալ, թող իր անձը ուրանայ, և ամէն օր իր խաչը վերցնէ, ու իմ ետևէս գալ»* (Ղուկ. 9:23): Հիսուսին նվիրեք ձեր ուշքն ու միտքը, ժամանակը: Թող ձեր կյանքում, առաջին և գլխավոր տեղը Տիրոջ հետ շփումը լինի: Աղոթեք Նրան, կարդացեք Նրա խոսքը, խորհեք Տիրոջ խոսքերի մասին, խոսեք

Հիսուսի և Նրա գործերի մասին: Եթե այս բաները դուք չդարձնեք առաջնային ձեր կյանքում, ապա ունայնության ճնշումն անպայման ձեզ կկոտրի: Դուք չեք կարողանա դիմակայել դրան, չեք դիմակայի այդ հզոր ճնշմանը:

Ես այս նույն բաներն ասում էի երիտասարդներին մոտ տասնասերկու տարի առաջ, որ մենք մտնում ենք մի ժամանակահատված, երբ երկակի կյանք վարող հավատացյալները չեն կարողանալու դիմակայել: Առաջ նրանք ինչ-որ կերպ կարողանում էին թաքցնել իրենց երկակի էությունները, այսօր այն թաքցնել հնարավոր չէ, մեղքն այնպես է նրանց քաշում իր ոլորապտույտի մեջ, որ նրանց երկվորյունը բացահայտվում է շատ արագ:

Երրորդ՝ սովորեք վայելել Հիսուսի ներկայությունը և Նրա հետ շփումը: Այ, սա է բանալին և ամենագլխավոր հարցը. եթե դուք չվարժվեք վայելել Հիսուսին, դուք անպայման կվայելեք մի բան, որը կավերի ձեր կյանքը և վտանգի կենթարկի ձեր հո-

գին: Կարող է դուք ասեք. «Ես չեմ կարողանում»: Փնտրեք, սովորեք, թակեք բոլոր դռները, դիմեք սպասավոր եղբայրներին օգնությանը, աղոթեք, խնդրեք Տիրոջը, որ ձեզ սովորեցնի: Սա այլընտրանք չունի, բարեկամներս, սա միակ տարբերակն է: Հոռմեացիս թղթի 14-րդ գլխի 17-րդ համարում կարդում ենք. «*Հասն գի Աստուծոյ արքայութիւնը կերակուր ու խմելիք չէ, հապա արդարութիւն և խաղաղութիւն ու ինդութիւն Հոգւով Սրբով*»: Եթե ձեր սրտում չկա Աստծո արքայությունը, դուք անպայման կդառնաք մի որևէ հորձանուտի զոհ: Ինչքան էլ դուք դավանեք Հիսուսին, ինչքան էլ ասեք, որ Նա ձեր Փրկիչն է, եթե իրականում դուք ուրախություն և հետաքրքրություն եք փնտրում Հիսուսից դուրս, ձեզ անկասկած մեղքի հորձանուտը կլավի: Փոթորիկը հզորանում է ամեն օր, բարեկամներս:

Ալեքսանդր Բայնեցկի

ՆԻԿՈԼԱՅ ՈՒՍԱԶԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Աստված փնտրում է բարեխոսների

Սիրելիներ, վկայություն է այն, որ ես կենդանի եմ, ապրում եմ ու վկայում: Ես 52 տարեկան եմ և երբեք չեմ մտածել, որ կընկնեմ հիվանդանոց, որի հետևանքը մինչև հիմա կրում եմ, և չգիտեմ, թե երբ կվերականգնվեմ: 20 օր հիվանդանոցում էի՝ «Էցեֆալիտ և մինինգիտ» ախտորոշմամբ: Սա հրաշք է, որ այսօր ես անվասայլակի վրա չեմ, ինքնուրույն շարժվում եմ, շփվում եմ:

Այս շաբաթ ինձ այցելեց մի եղբայր, որն ունի ինը երեխա, և նրանցից մեկը նույն հիվանդությունն է ունեցել: Նա խոստովանեց, որ երբ դեռ հիվանդանոցում զանգահարել էր ինձ և հարցեր էր տալիս՝ փորձելու համար էր. «...գլուխդ ինչպես է աշխատում, ինչպես ես, տրա-

մաբանդ, միտքդ նորմալ գործում են...»: Ես չէի պատկերացնում այդ հիվանդության վրտանգավորության աստիճանը, իսկ նա ամեն ինչ արդեն գիտեր, հասկանում էր:

Ինձ հիվանդանոց են տեղափոխում անգիտակից վիճակում: Աղջիկս, թեև բուժաշխատող է, բայց սկզբում ոչ ոք, և նա էլ չի հասկանում, թե ինչ հիվանդություն է: Սկզբում կարծել են՝ ինսուլտ է, բայց իրականում կենտրոնական նյարդային համակարգի բորբոքում է եղել: Եվ այսօրվա իմ վիճակը ամբողջովին Աստծո ողորմությունն է:

Իսկ թե ինչու՞ Աստված ինձ ողորմություն արեց, ես իմացա օրերս: Եզեկել 22:30 –ում գրված է. «Եւ անոնցմէ մարդ մը փնտռեցի, որ պարհապ չինէ, ու

խրամատին մէջ իմ առջևս կայնի երկրին համար, որպէս զի զանիկա չարեմ. Բայց չգտայ»: Աստված ուզում է տեսնել մեկին, որը կկանգնի խրամատում, որը կգնա ինքնագոհության: Միլիոնների մէջ Աստված չգտավ այդ մեկին: Տերը ողորմություն կաներ այդ քաղաքին, այդ երկրին, այդ ժողովրդին, միայն թէ լինէր այդ մեկ բարեխոսը, գոհաբերողը: Աստված փնտրեց նրան, բայց չգտավ: Մատթ 6-րդ գլխում Աստված խոսում է երեք բաների մասին, որոնք պետք է կատարի յուրաքանչյուր քրիստոնյա՝ ներքին սենյակում. «Ուստի երբ ողորմութիւն կ'ընես, առջևդ փող մի հնչեցնէր, ինչպէս կեղծաւորները ժողովարաններուն ու փողոցներուն մէջ կ'ընեն, որպէս զի մարդոցմէ փառաստուիս. ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի, Անոնք իրենց վարձքը առած կ'ըլլան»: Երկրորդ. «Իսկ դուն երբ աղօթք կ'ընես, մտիր քու ներքին սենեակդ ու դուռդ գոցէ, և աղօթք ըրն քու Հօրդ որ գաղտնի տեղ կը գտնուի. և քու Հայրդ որ գաղ-

տուկը կը տեսնէ, քեզի յայտնապէս հատուցում պիտի ընէ»: Եվ երրորդը՝ «Ու երբ ծով կը պահէք, կեղծաւորներուն պէս տրտումներես մի ըլլաք. քանզի իրենց երեսները կ'արեն որպէս զի մարդոց երևնան թէ ծով կը պահեն. ճշմարիտ կ'ըսեմ, Անոնք իրենց վարձքը առած կ'ըլլան» և «Որպէս զի մարդոց ծով պահողի պէս չերևնաս, հապա քու Հօրդ՝ որ գաղտնի տեղ կը գտնուի. և քու Հայրդ որ գաղտնիկը կը տեսնէ, քեզի (յայտնապէս) հատուցում պիտի ընէ»: Օրինյալ երդուք, եթէ ճաշակել եք ծովապահության զորությունը: Աստված ոչ միայն տեսնում, լսում, հետեւում է ու շփում է ձեզ հետ, այլև պատասխանում է: Գրված է՝ «Քեզի յայտնապէս հատուցում պիտի ընես»: Սիրելիներ, հիմա ես ձեր առջև կարողանում եմ շարժվել, մտածել, վկայել, որովհետև Աստված ինձ համար գտել է բարեխոսների, խրամատներում կանգնողների, ովքեր անդադար աղօթք են արել ինձ համար, եռօրյա ծումեր են վերցրել,

շուրջօրյա աղոթքներ: Ահա դրանց արդյունքն եմ ես հիմա: Իսկ մենք չենք իմացել՝ ո՛չ ես, ո՛չ կինս:

Դեկտեմբերի 24-ին կինս Տորոնտոյից տուն է գալիս և ինձ գտնում անգիտակից վիճակում: Շտապօգնությունով տեղափոխում են հիվանդանոց: Շատերն են իմանում իմ վիճակի մասին: Սուրբ ծննդյան օրերն էին: Իսկ ողջ աշխարհով սփռված Գեդեոն հոգևոր միության 300 անդամ, որոնց մեջ նաև բազմազավակ մայրեր ու հայրեր, ամեն ամսվա սկզբում եռօրյա ծոմապահություն են վերցնում՝ բոլորի ընտանիքների, նաև ինձ համար, որ մեծ ու փոքր՝ բոլորը Տիրոջ հետ լինեն, որ սատանան որոգայթի մեջ չձգի նրանց, որպեսզի չար օրվա մեջ պատրաստ լինեն դիմակայելու:

Իսկ չար օրը գալու է, միայն հարցը այն է, թե երբ է գալու, բայց գալու է: Դրա համար պետք է վարժված լինենք աղոթքների ու ծոմերի մեջ: Աստված զգուշացնում է՝ փորձվելու է

յուրաքանչյուրը: Ինձ էլ էր զգուշացրել Տերը, բայց ես չէի մտածել, որ այն գալու է ու ինձ էլ է հասնելու: Ես այն ժամանակ մտածում էի, որ այդ զգուշացումները ուրիշների համար են:

Գիտե՛ք, սիրելիներ՛, մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ կա ցանկացած ախտով հիվանդանալու պոտենցյալը, բայց Աստված սահման է դրել, որ դրանք գլուխ չբարձրացնեն: Ինչպես Հոբի դեպքում՝ սատանայի համար սահման գծեց՝ մինչև այս կետը, դրանից այն կողմ դու չես կարող անցնել: Սատանան գիտեր այդ սահմանը, և չանցավ դրանից: Սիրելիներ՛, Աստված սպասում է մեր ծոմերին ու աղոթքներին. մի՛ գլացեք, ծոմապահությունը շա՛տ լուրջ գոհաբերություն է Աստծո առջև, Տերը նայում է մեզ տեսնելու՝ ինչքանով ենք հավատարիմ այդ գոհաբերության մեջ:

**Նիկոլայ Ռուսչ,
հովիվ, ԱՄՆ**

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԶԵՅԹՈՒՆԻ ՏԱՐԱԾՔԻՑ

ԱՐՈՒՍՅԱԿ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

2019 թվականի սեպտեմբեր ամսին, աշխատանքից հասարակական տրանսպորտով տուն էի վերադառնում: Հանկարծ, անկախ ինձանից սկսեցի լացով Սուրբ Հոգով աղոթել: Սուրբ Հոգին կարծես աղոթք էր խնդրում: Ամմիջապես զանգեցի Մանուկ եղբոր կնոջը՝ Թամարին ու ասացի.

- Թամար ջան, եթե տանն ես, կարո՞ղ եմ գալ աղոթենք միասին: Չգիտեմ ինչի՞ համար, բայց Հոգիս աղթք է ուզում:

- Քույր ջան, արի,- պատասխանեց նա:

Երբ տեղ հասա, տեսա, որ իրենք իրենց ընտանիքով էին և նրանց հետ էր նաև Մանուկ եղբոր քույրը, ով Ֆրանսիայից էր եկել: Նրանք հարցրեցին ինձ, թե ինչի՞ համար պետք է աղոթենք. Աղոթքի նպատակը ո՞րն է:

- Ես չգիտեմ ինչի համար,- ասացի,- բայց Հոգիս աղոթք է ուզում:

Բոլորս միասին ծնկի եկանք և հենց այդպես էլ խնդրեցինք. «Տեր, մենք չգիտենք, թե ինչի համար ես Դու ուզում որ աղոթենք, բայց մենք խնդրում ենք, ինչ-որ կա, դու գիտես»: Մոտ մեկ-մեկուկես ժամ աղոթեցինք, երբ աղոթքը փակեցինք, ինձ զանգեց իմ մարմնավոր քույրը՝ Ալլան, ով նաև մեր եկեղեցու անդամ է.

- Քույր, գիտես ինչ է պատահել, հարսս աստիճանի վրա էր բարձրացել, որ պահարանի վրայից ինչ-որ բան իջեցնի՝ ընկավ (ասեմ, որ հարսը հղի էր և արդեն ծննդաբերելու օրերն էին, միևնույն ժամանակ նա ոտքի վրա տրոմբ ուներ):

Շտապ հասցնում են հիվանդանոց: Զննելուց հետո բժիշկն ասում է.

- Էս քեզ Աստված է պահել, աղջիկ ջան, որ ո՛չ երեխային, ո՛չ քեզ՝ ոտքիդ, ոչինչ չի պատահել:

ԱԼԻՏԱ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

2024 թվականի հունիս ամսին գնացի հոգևոր ճամբար: Ճիշտն ասած, տասնհինգ տարի փափագում էի, գնալ հոգևոր ճամբար, սակայն ինչ-ինչ խնդիրների պատճառով իմ գնալը չէր ստացվում: Այդ տարի մեծ քույրս՝ Արուսն ասաց, որ իմ անունն էլ է գրել ճամբար գնացողների ցուցակում: Աստծո ողորմությամբ այդ տարի գնացի:

Ես չգիտեի, թե Աստված ինչ էր նախատեսել ինձ համար: Արդեն երկու տարի էր, ինչ ձեռնափայտով հագիվ էի քայլում. երկու ծունկներս վիրահատված են, սիրտս շատ վատ է, վիրահատության

կարիք կար, ինչպես նաև շատ լուրջ խնդիր ունեի ողնաշարի հետ կապված: Մի օր, պաշտամունքի ժամանակ, ողնաշարի սուր ցավեր ունեցա ու չէի կարողանում նստել: Քույրերից մեկն ասաց. «Մի ամաչիր, ոտքերդ ձգիր, վրան մի բանով ծածկիր ու նստիր»: Էդ ժամանակ զգացի, որ ոտքերիս մեջ արյունն առվի նման քթչալով սկսեց հոսել ու կանգնելով սկսեցի նորմալ քայլել: Քրոջս միայն ասեցի. «Քուր, գիտե՛ս, ոտքերիս ու ողնաշարիս հետ մի բան եղավ, որովհետև էլ չի ցավում»:

Ճամբարի հերթափոխի սկզբից չորս օր էր անցել, քույրերից մեկն ինձ նեղացրեց ու ես, հասկանալով հանդերձ, որ չպետք է նեղանամ, խիստ նեղվեցի: Ընդհանրապես, երբ որ նեղվում եմ, ճնշումս կտրուկ բարձրանում է ու սիրտս վատանում այնպես, որ լեզուս կապ է ընկնում ու չեմ կարողանում խոսել: Երեկոյան պաշտամունքին պետք է գնալինք, ստամոքսս սկսեց ուժգին ցավել: Քրոջս ասացի. «Քուր, ես չեմ գալ պաշտամունքի, որովհետև ստամոքսս ցավում է, հետո էլ տրամադրություն չունեմ»:

Քրոջս գնալուց հետո, չգիտեմ թե ինչու, հեռախոսը ձեռքս վերցրեցի ու մի միտք անընդհատ ինձ ասում էր. «Զանգիր տղայիդ, թող գա քեզ տանի, դու շատ վատ ես»: Հեռացրեցի ինձանից այդ միտքն ու ժամը իննի մոտակայքում, քույրս գանգեց, թե. «Քուր, բժշկության պաշտամունք է լինելու, ինչ կլինի վեր կաց արի»: Ասեցի. «Լավ, կմտածեմ» ու նորից պառկեցի: Մեկ էլ Սուրբ Հոգիս ասաց. «Էդ հեռախոսը շարտիր ու հենց հիմա վեր կաց գնա պաշտամունքի»:

Ես անմիջապես վեր կացա ու գնացի: Մի հինգ րոպե էի նստել, սիրտս նորից այնքան վատացավ, որ այլևս ոչինչ չէի հասկանում ու միայն քրոջս փեշից քաշեցի ու ասացի, որ շատ վատ եմ: Մինչ քույրս կկանչեր եղբայրներին, ասում եմ, որ ես գլուխս գցել էի ու շրթունքներս էլ կապտել էին: Այդ տեսնելով, քույրս ինձ մի ուժեղ ապտակ էր հասցրել. ուշքի բերելու համար: Միայն հիշում եմ, որ երբ

Ջրվեժի Արթուր եղբայրը ձեռքը դրեց գլխիս ու աղոթեց, ես երեք անգամ խորը շունչ քաշեցի ու աչքերս բացեցի: Երբ այդ ժամանակ ճշումս չափեցին, դարձել էր 220, բայց ուշքի գալուց հետո ես ո՛չ գլխացավ ունեի, ո՛չ սրտի ցավ: Մեզ առաջարկեցին մի քիչ դրսում նստել: Երբ լսեցի, որ ներսում եղբայրները ներկաներին հրավիրում են ոտքի կանգնել, աղոթել. միտքս եկավ, որ ոտքերս վիրահատելուց հետո շուրջ տասը տարի է, որ ես աղոթքի համար ոտքի չեմ կանգնել: Մտածեցի փորձեմ, գուցե կարողանա՞մ կանգնել: Հինգ րոպե կանգնած աղոթեցի եւ մարմնիս որեւէ մաս չէր ցավում: Մեկ էլ ներսից մեկն ասաց.

«Մի երկու քայլ էլ արա»: Երբ տեսա, որ քայլում եմ, անմիջապես ձեռնափայտս դեն գցեցի ու գոչեցի. «Քույրեր, ես քայլում եմ, ես բժշկվել եմ»:

Արդեն մեկ տարի է, ինչ ո՛չ սրտիս տեղը գիտեմ, ո՛չ ողնաշարիս, իսկ ծնկներիս համար Տերն ասեց. «Մեջդ մի քանի բան կա, եթե դրանցից էլ հրաժարվես, դրանք էլ եմ բուժելու»: Փառք Տիրոջը, ճամբարի երկու հազար հոգուց միայն երկու հոգի բժշկվեցին, որոնցից մեկը ես էի:

ԱՐՈՒՍ ՄԱԹԵՎՈՍՅԱՆԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

2019 թվականին ես 51 տարեկան էի: Ողնաշարի խնդիրներ ունեի, այդ պատճառով էլ գնում էի Մասիվի հիվանդանոց, որտեղ ֆիզիոթերապիայի միջոցով փորձում էին ինձ օգնել: Այդ ընթացքում մարմինս սկսել էր կապտել, ինձ էլ թվում էր, որ դա թերապիայի հետևանք է: Հերթական անգամ, երբ գնացի բժշկին ասացի, որ

մարմնիս վրա կապտուկներ են առաջացել: Նա գննեց ու ասաց, որ այլևս չի կարող թերապիան շարունակել, քանի որ արյան հետ կապված շատ լուրջ խնդիր է առկա ու ինձ ուղղորդեց արյունաբանական կենտրոն՝ արյան անալիզ հանձնելու համար:

Դա մարտ կամ ապրիլ ամիսն էր: Արյունաբանականում արյանս անալիզի պատասխանն էր՝ արյան լեյկոզ: Հիվանդությունս վարում էր պրոֆեսոր Անահիտ Այլազյանը, ով էլ ինձ ասեց, որ մինչև սեպտեմբեր, ամեն ամիս ես պետք է արյուն հանձնեմ հետազոտության համար, իսկ հոկտեմբեր ամսին ոսկրածուծից նմուշ պետք է վերցնեն, որ հասկանան, թե արյան քաղցկեղի որ աստիճանում եմ: Տանս անդամներին խնդիրը թեթև ներկայացրեցի եւ չասացի, որ լուրջ է: Եկեղեցում ևս ոչ ոքի չասացի, պարզապես հոգս դրեցի ու աղոթում էի ոչ թե նրա համար, որ Աստված ինձ կյանք տա, այլև՝ Իր մոտ գնամ: Ես իսկապես չէի վախենում մեռնելուց ու շատ վստահ էի, որ ամեն բան լավ է լինելու:

Ամեն ամիս, երբ գնում էի արյան անալիզ հանձնելու, բժիշկն ասում էր. «Դու ինչո՞ւ ես միայնակ գալիս, դու չե՞ս հասկանում քո հիվանդության լրջությունը: Դու չպետք է աշխատես»: Ես նրան պատասխանում էի. «Ես մենակ չեմ, ես իմ Հոր հետ եմ»:

Եկավ հոկտեմբեր ամիսը, ոսկրածուծից պետք է նմուշ վերցնեին: Առավոտյան վաղ գնացի, որ արյան անալիզը տամ ու հասցնեմ ժամանակին աշխատավայրում լինել: Բժշկուհին բարկացավ. «Դու հասկանո՞ւմ ես, որ այսօր քեզ համար շատ որոշիչ օր է, իսկ դու բավական չէ, որ կրկին մենակ ես եկել, մի բան էլ շտապում ես, որ աշխատանքից չուշանաս»: Ես սովորականի պես պատասխանեցի, որ ես մենակ չեմ:

Արյան անալիզի պատասխանն այդտեղ շատ արագ է տրվում՝ 15-20 րոպե, բայց այս անգամ ես սպասեցի կես ժամ, մեկ ժամ...

պատասխանը չկա: Նորից արյուն վերցրեցին: Այդ ժամանակ դիմեցի բժշկուհուն.

- Բժշկուհի ջան, ես շատ եմ ուշանում, ի՞նչ եղավ իմ անալիզի պատասխանը:

- Ներս արի,- ասաց,- գիտես արյունդ կրկնակի եմ լաբորատորիա ուղարկել, որովհետև էնքան մաքուր է եկել. Բավական չէ, որ ոսկրածուծից նմուշ չեմ վերցնելու, նույնիսկ դեղ էլ չեմ նշանակելու: Գնա, գնա ու էլ մեզ մոտ չգաս:

Ամողջ ճանապարհին, լաց եղա ու փառք տվեցի Տիրոջը. Իր մեծ սիրո ու ողորմության համար:

ՄԵՎԱՆԻՑ ՆՈՐԻԿ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Անցյալ տարի փետրվարի 3-ին, սովորականի նման գնում էի Հրազդան՝ աշխատանքի: Մինչ մենք պայմանավորված տեղում սպասում էինք մեքենային, ուժեղ գլխացավ սկսվեց մոտս, այնպես որ չէի կարողանում ցավին դիմանալ և, ձեռքերով գլուխս բռնած, այս ու այն կողմ էի գնում: Չնայած ինձ հետ աշխատանքի գնացողներն առաջարկեցին չը-

գնալ Հրազդան, ետ դառնալ տուն՝ չհամաձայնվեցի, մտածելով, որ կանցնի: Դեռ մի երեք հարյուր մետր էինք գնացել, որ ցավն ավելի ուժեղացավ ու ես խնդրեցի, որ ինձ տուն տանեն:

Տեսցիները շտապօգնություն կանչեցին: Բժիշկը գննեց ու ասեց, որ պետք է հիվանդանոց տեղափոխեն՝ հետազոտելու համար: Հիվանդանոցում ասե-

ցին, որ ինձ կաթված (ինսուլտ) է խփել: Շտապօգնության մեքենայով ինձ տեղափոխեցին Էրեբունու հիվանդանոց, ուր դիագնոզն հաստատվեց և ինձ տարան վերակենդանացման բաժին: Բժիշկը կնոջս ասում է, որ վիճակը շատ բարդ է, գլխուղեղում մազանոթ է պայթել ու արյունը լցվել է ուղեղիս վրա, իսկ այդպիսի հիվանդները կամ չեն ապրում, կամ հաշմանդամ են դառնում:

Վերակենդանացման բաժնում ինձ հայտնվեց Հիսուսը և ասեց. «Ու՛ր են քո հարազատները, բա ասում էիր «...իմ տղերքը, իմ եղբայրները...» այստեղ ոչ ոք չկա: Միայն ես եմ քո մոտ կանգնած...»: Այդ օրը Տերն Իր գործն արեց: Ես վերակենդանացման բաժնում անցկացրեցի ընդամենը 12 օր: Երբ ինձ տեղափոխում էին պալատ, մի անգամից ոտքերս իջեցրեցի գետնին: Բժիշկն այդ տեսնելով, վազեց դեպի ինձ ու ասեց. «Էդպես մի արեք, չի կարելի»: Ես ասեցի, որ Հիսուսն ինձ

բժշկել է և ես իմ ոտքով կարող եմ գնալ պալատ: Նա ասեց. «Չէ, մի արեք, իմ վրա խոսակցություն կգա»: Ես համաձայնեցի՝ նստել սայլակի վրա, որպեսզի բժշկին դժվար վիճակների մեջ չզգցեմ:

12 օրից ինձ հիվանդանոցից դուրս գրեցին: Իմ նման հիվանդները ամիսներով մնում են հիվանդանոցում, դրանից հետո էլ տարով քայլել են սովորեցնում: Դուրս գրելուց բժիշկն ասեց, որ մի առ ժամանակ հետո գլուխս պիտի բացեն, որ զեղված արյան հետքը մաքրեն: Այդ վիրհատությունը արժեր 7 միլիոն դրամ: Այդ «մի առ ժամանակից հետո», գլուխս նկարեցին և ասացին, որ ոչ մի հետք չկա:

Ես փառք եմ տալիս իմ Աստծուն, որ ինձ լիարժեք բուժեց ու հիմա, առանց որևէ մեկի օգնության, ես օրական քայլում եմ մոտ 3 կմ: Գոհանում եմ Իմ Տիրոջից, որ ինձ երկրորդ կյանքը պարգևեց: Թող Աստծո անունը փառավորվի: Ամեն

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Ասրված սիրում է չեզ և ուզում է, որ դուք հավաքաբ Երեւն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին կարողում ենք Հովհաննու 3:16-ում. «Որովհետեւ Ասրված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Բր միածին Որդուն ւղկեց, որ ով Նրան հավաքա՝ չկորչի այլ Հավիրենական Կյանք ունենա»: Երե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Ասրծո և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093 81-31-53	Մալխասյան Օնիկ
Զեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12	Հովհաննիսյան Գևորգ
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	093 38-12-42	Դազարյան Արտուշ
Նորքի զանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Դազարյան Սևարոն
Նորքի զանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արովյան	094 91-43-24	Քեշիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094 30-80-40	Դավոյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Սյրաշյան Անդրանիկ
Ապարան	093 77-06-70, 071 77-06-70	Գասպարյան Սիշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	091 75-99-20	Մխիթարյան Ռադիկ
Արմավիր	093 19-52-04	Մարկոսյան Վրեժ
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ազատական)	077 28-75-91	Սամվելյան Պերճ
Արցախ	094 00-94-08	Մարդյան Միհր
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արգուման
Զորավան, Եղվարդ	098 85-05-02, 091 24-53-60	Սյրաշյան Մասիս
Զանգեզուր	094 00-94-08	Մարդյան Միհր
Էջմիածին	093 18-75-30	Մուկաչ Էդիկ
Իջևան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Հրազդան	094 22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ճամբարակ (Կարմիր)	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Սեյսիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	099 88-05-50	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոիկ
Վեդի	094 03-26-16	Ադաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Մուքիսյան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

www.barilur.org
info@barilur.org